

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 277/2024-14

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a zo sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Ľuboša Szigetihó v konaní podľa čl. 10 ods. 3 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení neskorších predpisov predbežne prerokoval návrh [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom JUDr. Petrom Pandym, LL.M., L. Kossutha 99, Kráľovský Chlmec, na preskúmanie rozhodnutie Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií sp. zn. VP/135/23/K z 1. februára 2024 takto

r o z h o d o l :

Rozhodnutie Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií sp. zn. VP/135/23/K z 1. februára 2024 **p o t v r d z u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Skutkový stav veci a argumentácia v návrhu

1. Ústavnému súdu bol 12. apríla 2024 doručený návrh navrhovateľa (ďalej len „navrhovateľ“) na preskúmanie rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií sp. zn. VP/135/23/K z 1. februára 2024 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) prijatého podľa ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ústavný zákon“), ktorý navrhuje zrušiť a vrátiť vec na ďalšie konanie.

2. Z návrhu a jeho príloh vyplýva, že navrhovateľovi bola ako primátorovi mesta Kráľovský Chlmec napadnutým rozhodnutím uložená pokuta vo výške 4 573,88 eur, pretože nepodal oznámenie podľa čl. 7 ústavného zákona. Napadnuté rozhodnutie bolo navrhovateľovi doručené 13. marca 2024.

3. Navrhovateľ v ústavnej sťažnosti proti napadnutému rozhodnutiu argumentoval tým, že výbor pre nezlučiteľnosť funkcií nedodrжал lehotu 180-tich dní stanovenú v čl. 9 ods. 5 ústavného zákona pre prijatie rozhodnutia, a taktiež tým, že výbor pre nezlučiteľnosť funkcií nemal pri výpočte jemu uloženej pokuty vychádzať z jeho hrubej mzdy, ale zo mzdy čistej.

II.

4. Podstata argumentácie navrhovateľa spočíva v námietke rozhodnutia výboru pre nezlučiteľnosť funkcií až po uplynutí lehoty stanovenej v čl. 9 ods. 5 ústavného zákona, ako aj v námietke nesprávneho vyčíslenia výšky pokuty v napadnutom rozhodnutí, ktorá bola vypočítaná z hrubej mzdy navrhovateľa.

5. Konanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov je konaním *sui generis* upraveným ústavným zákonom, v rámci ktorého oprávnený orgán v konečnom dôsledku rozhoduje o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach verejných funkcionárov vyplývajúcich im predovšetkým z čl. 4 až čl. 8 ústavného zákona (III. ÚS 229/2017, II. ÚS 315/2018).

6. V takomto konaní musí byť bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že verejný funkcionár nespĺnil alebo porušil povinnosť alebo obmedzenie ustanovené ústavným zákonom alebo zákonom (čl. 9 ods. 6 ústavného zákona).

7. Zmyslom a účelom ústavného zákona je zabezpečiť právny mechanizmus ochrany verejného záujmu pri výkone verejných funkcií spočívajúci v zamedzení vzniku rozporu osobných záujmov verejných funkcionárov s uvedeným verejným záujmom v súvislosti s výkonom verejnej funkcie a predchádzať zneužívaniu verejnej funkcie, prípadne zneužívaniu postavenia s ňou spojeného na osobný prospech. Zmyslom konania vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov je preveriť plnenie ústavného zákona. Orgán verejnej moci, ktorý vo veci koná, vydáva rozhodnutie, ktoré musí spĺňať všetky kritériá vyžadované právnou úpravou.

8. Ústavný súd aj v tomto prípade považuje za potrebné pripomenúť uvedené východiská, ktoré boli rozhodujúce aj pri posudzovaní námietok uplatnených navrhovateľom v jeho návrhu.

9. Podľa § 234 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd preskúma, či rozhodnutie orgánu verejnej moci príslušného na konanie a rozhodovanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov je v súlade s ústavou a príslušnými právnymi predpismi vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov.

10. Podľa § 234 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd prihliadne iba na tie pochybenia príslušného orgánu verejnej moci, ktoré znamenali porušenie navrhovateľových základných práv a slobôd.

11. Ústavný súd sa oboznámil s obsahom napadnutého rozhodnutia, prihliadajúc pritom predovšetkým na argumentáciu navrhovateľa. V preskúmanom konaní nebolo sporným, že navrhovateľ si svoju povinnosť podať výboru pre nezlučiteľnosť funkcií oznámenie, ktorá mu vyplývala z čl. 7 ústavného zákona, nespĺnil.

12. K námietke navrhovateľa, podľa ktorej výbor pre nezlučiteľnosť funkcií rozhodol v jeho veci po uplynutí lehoty uvedenej v čl. 9 ods. 5 ústavného zákona, ústavný súd považuje za potrebné pripomenúť, že vo svojej judikatúre už vyslovil (m. m. I. ÚS 92/07, III. ÚS 23/07, IV. ÚS 153/07), že uvedená lehota je poriadková a jej nedodržanie, nemôže byť samo osebe dôvodom na zrušenie

napadnutého rozhodnutia a ani jej prekročenie nie je spojené so žiadnymi právnymi následkami. Ústavný súd preto túto námietku navrhovateľa považoval za právne irelevantnú.

13. K námietke navrhovateľa týkajúcej sa nesprávneho výpočtu výšky uloženej pokuty uloženej podľa čl. 9 ods. 10 ústavného zákona z ročnej hrubej mzdy navrhovateľa ústavný súd poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej takýto postup možno považovať za ústavne súladný s ústavným zákonom a odkazuje na svoje právne závery uvedené už v uznesení sp. zn. IV. ÚS 137/2022 z 15. marca 2022. V spomínanom uznesení ústavný súd konštatoval, že z čl. 9 ods. 16 ústavného zákona vyplýva, že základom pre výpočet mesačného platu je ročný príjem (bez špecifikácie, či má ísť o čistý alebo hrubý príjem). V prípade, ak mesačný plat verejného funkcionára je nižší ako priemerná mesačná nominálna mzda zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky za predchádzajúci kalendárny rok (pri výpočte pokuty), sa za mesačný plat považuje priemerná nominálna mesačná mzda zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky za uplynulý kalendárny rok (porovnaj čl. 9 ods. 17 ústavného zákona). Vychádzajúc z metodík Štatistického úradu Slovenskej republiky, priemerná mesačná (nominálna) mzda zahŕňa hrubú mzdu a zahŕňa aj daň z príjmu a príspevky na sociálne zabezpečenie. Pravidlá logického uvažovania predpokladajú, že je potrebné porovnávať porovnateľné veličiny, t. j. v tomto prípade hrubý príjem s hrubým príjmom. Uvedená skutočnosť takto svedčí v prospech záveru, že pod pojmom ročný príjem je potrebné rozumieť ročný hrubý príjem, z ktorého sa určuje mesačný plat verejného funkcionára (na účely určenia pokuty podľa čl. 9 ods. 10 zákona). Z uvedeného následne vyplýva, že podľa ústavného súdu ani táto navrhovateľom predložená námietka nie je sama osebe spôsobilá spochybníť ústavnú udržateľnosť napadnutého rozhodnutia, čo sa týka výšky uloženej pokuty.

14. Vzhľadom na uvedené ústavný súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie výboru pre nezlučiteľnosť funkcií nemožno považovať za svojvoľné či zjavne neodôvodnené, a preto napadnuté rozhodnutie podľa § 239 ods. 1 zákona o ústavnom súde potvrdil.

15. Keďže podľa čl. 133 ústavy proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. mája 2024

Peter Molnár
predseda senátu